

Évközi 15. vasárnap

Mk 6,7–13

„Kezdte küldeni őket kettesével”

Ma még jószándékú katolikus körben is gyakorta halljuk a „lelki egyház” kifejezést. Ez arra a keresztényeket összekötő szervezetlen homályos kapcsolatra utal, amely lehetőséget ad a Tanítóhivatal kijelentéseinek a mellőzésére, feloldja a különböző keresztény felekezetek közötti határokat, és lényegében szervezet nélküli keresztény klubbá degradálja az Egyházat. Már a 20. század második felétől egyre gyakrabban vetik fel egyes teológusok azt a kérdést, hogy valójában Jézus alapított-e Egyházat? Akart-e Egyházat alapítani? Az Egyház szóval ugyanis csak két helyen találkozunk az evangéliumokban (Mt 16,18; 18,17). Ha pedig az Egyház az apostolok, vagy netán Pál találmánya, akkor alapjaiban támadható nemcsak a szervezeti felépítés, hanem maga a szervezett közösség, az Egyház elképzelése.

Erdemes tehát az Evangélium szövege mögé nézni, és megvizsgálni, hogyan tanít és szervez Jézus. Módszerét egyrészt a rabbiktól örökli, akik tanítványokat választanak ki maguknak. Ezekkel együtt él, gazdálkodik és mozog. Másrészt ahhoz, hogy együtt tudjon velük mozogni, olyan tágabb keresztény baráti körre van szüksége, aki időnként befogadják nem csak őt, hanem a tanítványait is. Észrevehetjük, hogy ezek a keresztény házak egymással kapcsolatot tartanak, Jézus mondásait, csodáinak hírét, vitáinak végeredményét egymásnak továbbadják. A mai evangéliumi szövegből pedig az is világos, hogy Jézus próbára teszi a tanítványait, vajon képesek-e arra, amire ő? Azaz Jézus tudatosan törekszik hallgatóságának megszervezésére, ebben a szervezésben szerepe van a 12-nek. Vagyis Jézus közvetlen környezetében az Egyház szó említése nélkül is szervezett közösség jön létre, egyrészt a hagyomány őrzése, másrészt bizonyos karitatív célok végett. Iskarióti Júdás kezeli a pénzt, amellyel a szegényeket támogatják. Tehát ami a Pál által létrehozott Egyházban szervezeti elemként jelenik meg, az folytatása annak, amit Jézus megkezdett.

Eddig ez a kérdés csupán elméleti. De konkrét, gyakorlati következményei vannak. Nem nevezheti magát igazán Jézus követőjének az, aki nem kísérelte meg valamilyen módon átadni a taní-

tását. A tanításhoz mindig kapcsolódik valamilyen Egyházszer-
zés is. Nem lehet tehát arról beszélni, hogy elvégeztük a feladatun-
kat, ha meghallgattuk az Igét és hazamentünk egyéni keresztény
életet élni. Jézus követői abban a meggyőződésben éltek, hogy
közösségüknek fontos szerepe van. Hitük, tanításuk, életmódjuk
átformálja a társadalmat. Sőt feladatuknak tekintették a társadalom
átformálását. Olyan közösségek létrehozását, amelyekben a gonosz-
ság és a bűn hatása kisebb, mint a világban.

Mindez számunkra is feladat. Nem elegendő, hogy a mai szö-
veg hallgatói kettésével menjenek, és másokat tanítsanak. Vissza-
hat ugyanis az üzenet hitelességére, sőt Jézus megítélésére az, hogy
nevében milyen közösségeket hozunk létre. Jézus Evangéliuma
nem csupán egy könyv, hanem egy szervezett közösségi gyakorlat,
értékes szolgálat az emberek javára és Isten dicsőségére. Akkor
működik az Evangélium kovásza, ha a keresztények környezeté-
ben kevesebb a bűn, és több a lelki gyógyulás. Ha a keresztény
tanítás megvalósul, és szervezett közösségekben működni kezd.
Az atomizált városi társadalomban egyre többen igényelnek olyan
közösséget, amely védelmet nyújt, és hitet ad nekik. A mobil társa-
dalomban elsodrónak egymás mellől azok, akiket a vérségi kap-
csolat fűzött össze és megmaradnak egymás mellett azok, akiket
összeköt az élet és a halál azonos szemlélete, továbbá az Isten-kap-
csolat ápolásának intenzív vágya. A lelki közösségek ezért család-
ként, rokonsággként működnek a városokban. Az így kialakult „lel-
ki közösség” nem nélkülözi a szervezethez és a szervezetet sem.

A kettésével elküldött tanítványok imája

*Jézusunk! Nehéz útra küldtél bennünket. A te szavadra
nekivágtunk a nagyvilágnak, az ismeretlennek. Semmit
nem tudtunk előre, csak azt, hogy a te ügyedet kell szolgál-
nunk. Kilépv a tanítványi körből egy kegyetlen világba
csöppentünk. Melletted és testvéreink közösségében arany-
életünk volt. Mégis, hogy el tudjunk érní más embereket, és
velük is megoszthassuk az Örömhírt, ki kellett mozdul-
nunk kellemes környezetünkől. Ez először nehéz volt,
viszont kísérték biztató szavaid, és hogy ne legyünk egye-
dül, társat is adtál mindnyájunk mellé. Hittük, hogy erőt
és hatalmat kapunk tőled. Hittük, hogy gondoskods nap*

szükségeinkről is. Köszönjük, hogy mertünk érted elindulni, és így munkatársaid lehetünk! Kérünk, adj erőt mindig, hogy érted kimozduljunk megszokott környezetünkben! Amen.